

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoSr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316895363
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316895363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: G. G. U., nar. XX.XX.XXXX, L. XXXX/X, E., zast. JUDr. Martinom Kirňakom, advokátom, Strojárska 3998, Snina proti žalovanému: NYLUS SK, s.r.o., Vodárenská 2011/38, Poprad, IČO: 46 131 604, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5Csr/1/2016-97 zo dňa 03.10.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného pri Rozhodcovskej a mediačnej, záujmové združenie právnických osôb zo dňa 02.11.2015. Súd uviedol, že v tomto konaní bolo potrebné riešiť otázku, či na prejednanie veci sa vzťahuje zákon o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z. alebo zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a či na ručiteľský záväzok žalobcu je potrebné aplikovať Občiansky alebo Obchodný zákonník. Súd dospel k záveru, že sa nejedná o spotrebiteľský charakter sporu, keď poukázal na to, že žalobca ručil za záväzok žalovaného v 1. rade D. I. s.r.o.. Hlavný záväzok vznikol medzi spoločnosťou U. SK s.r.o. ako dodávateľom a spoločnosťou D. I. s.r.o. ako odberateľom. Žalobca bol v čase uzavretia zmluvy medzi týmito právnickými osobami konateľom a spoločníkom spoločnosti D. I. s.r.o., teda mal úzke väzby vo vzťahu k uvedenej spoločnosti. Podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci C-419/11 zo 14.03.2013 fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru. Súd teda dospel k záveru, že v danej veci je potrebné aplikovať zákon o rozhodcovskom konaní 244/2002 Z.z. a následne bolo treba riešiť otázku, či žalobca podal žalobu v lehote podľa ust. § 41 tohto zákona a za tým účelom bolo potrebné skúmať, kedy bol žalobcovi doručený rozhodcovský rozsudok. Súd mal za preukázané, že žalobcovi bol v rozhodcovskom konaní ako žalovanému v 3. rade doručovaný sporný rozhodcovský rozsudok poštou, doporučené do vlastných rúk. Túto zásielku si žalobca neprevzal v odbernej lehote a zásielka bola rozhodcovskému súdu vrátená 17.12.2015. Týmto dňom súd považoval rozhodcovský rozsudok za doručený, a to jednak v súlade s ust. § 25 ods. 1 zákona 244/2002 Z.z. a jednak v zmysle článku IX. bod 2 Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu. Keďže žalobu bolo potrebné podať v lehote 60 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku a rozsudok bol žalobcovi doručený 17.12.2015, posledný deň 60 dňovej lehoty pripadol na 16.02.2016. Žalobca podal žalobu na súd až 05.05.2016, teda po márnom uplynutí 60 dňovej prekluzívnej lehoty. Preto sa súd nezaoberal

dôvodmi, pre ktoré žalobca žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok a žalobu zamietol z dôvodu, že žaloba nebola podaná v zákonom stanovenej lehote. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že v zmysle § 35 zákona 244/2002 Z.z. má účinky právoplatného rozhodnutia také rozhodcovské rozhodnutie, ktoré bolo doručené. Keďže žalobcovi nebolo rozhodcovské rozhodnutie do dňa podania odvolania fyzicky doručené, hoci rozhodcovskému súdu bola známa adresa trvalého pobytu žalobcu, na ktorej preberá poštové zásielky, môže fikcia doručenia podľa § 25 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní nastať len v prípade, ak rozhodcovský súd vynaložil primerané úsilie na doručenie a zároveň boli zásielky zaslané do miesta trvalého pobytu buď doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu o doručenie. V spise sa nenachádza žiaden dôkaz preukazujúci či už primeranú snahu o doručenie alebo iný spôsob akým bola snaha realizovaná zo strany rozhodcovského súdu. Z toho dôvodu žalobca zastáva názor, že napadnutý rozsudok mu doručený nebol a resp. nenastala ani fikcia doručenia. Postupom rozhodcovského súdu bola porušená základná zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania ustanovená v § 17 zákona o rozhodcovskom konaní. Následne žalobca v podanom odvolaní spochybňoval platnosť rozhodcovskej doložky a dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol rozhodnutie potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že v danom prípade bola žaloba podaná po uplynutí lehoty na podanie takejto žaloby. Súd prvej inštancie správne vyriešil otázku kedy bol doručený rozhodcovský rozsudok žalobcovi. K tomuto odvolací súd navyše dodáva, že z priloženého spisu vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručovaný na jeho správnu adresu a žalobca si tento rozsudok neprevzal. Žalobca zároveň ani nikdy netvrdil, že v čase doručovania sa nezdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska, resp. že si túto zásielku nemohol prevziať. Za takýchto okolností doručovanie rozsudku prostredníctvom pošty poštovou zásielkou do vlastných rúk plne vyhovuje ust. § 25 zákona o rozhodcovskom konaní a možno naň aplikovať poslednú vetu ust. § 25 ods. 1 zákona 244/2002 Z.z. Pokiaľ rozhodcovský súd už pri prvom doručovaní použil možnosť doručiť písomnosť na posledné známe sídlo doporučenou zásielkou, nie je potrebné skúmať či predtým vynaložil primerané úsilie na zistenie možnosti doručiť žalobcovi rozsudok osobne.

5. Žaloba by bola podaná oneskorene aj podľa zákona č. 335/2014 Z.z., pretože aj podľa tohto predpisu platí rovnaká úprava doručovania ako podľa zákona 244/2002 Z.z. Žalobca nedodrжал lehotu 3 mesiacov od doručenia rozsudku, ktorá uplynula 17.03.2016.

6. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil vrátane vecne správneho výroku o trovách konania postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný žalovaný trovy odvolacieho konania nežiadal priznať, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.